

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/124/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116208324
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7116208324.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu JUDr. Frederiky Zozuláckovej a JUDr. Imricha Volkaia v právnej veci starostlivosti súdu o maloletého Y. E. H., nar. XX.X.XXXX, bývajúceho u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, dieťaťa rodičov: P. Q., nar. XX.X.XXXX, bývajúcej na M. ul. č. XX v O., zastúpenej JUDr. Vladimírom Habiňákom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom na Kuzmányho ul. č. 57 v Košiciach, a Y. C. H., nar. X.X.XXXX, bývajúceho na Q. ul. č. X v O., v konaní o úpravu styku starej matky F. P. C., nar. XX.X.XXXX, bývajúcej S. I., X-X-I., F. T. Y., P., W., Š., zastúpenej JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou Advokátskej kancelárie so sídlom na Štúrovej ul. č. 20 v Košiciach, o odvolaní starej matky maloletého proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 7.3.2018, č.k. 11P 47/2016-284 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom návrh starej matky zamietol a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. V predmetnom konaní rozsudkom zo dňa 23.1.2017, č. k. 11P/47/2016-123, súd prvej inštancie upravil styk starej matky s mal. Y. v mieste jej bydliska každý rok počas letných prázdnin v mesiaci júl tretí a štvrtý týždeň od pondelka 9.00 hod. do príslušnej nedele druhého týždňa 18.00 hod. Rozhodol, že stará matka je oprávnená dieťa prevziať od matky, resp. otca v stanovený deň a hodinu pred bytom matky alebo otca, kde jej táto dieťa alebo tento dieťa odovzdá a vráti ho na tom istom mieste v stanovený deň a hodinu. V prevyšujúcej časti návrh starej matky zamietol a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Na základe odvolania navrhovateľky aj odporkyne Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o úprave styku a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Súd prvej inštancie doplnil dokazovanie výsluchom účastníkov konania a ich zástupcov na pojednávaní dňa 7.3.2018, na ktorom stará matka maloletého navrhla zmenu návrhu tak, že je oprávnená stretávať sa s maloletým každoročne v čase letných prázdnin v trvaní štyroch týždňov v mieste jej bydliska tak, že v párnom roku od prvej augustovej nedele od 18.00 hod. do nedele po štyroch týždňoch do 18.00 hod., v nepárnom roku od prvej júlovej nedele od 18.00 hod. do nedele po štyroch týždňoch do 18.00 hod. s tým, že maloletého preberie prostredníctvom jeho otca v čase začiatku styku v mieste bydliska rodiča, u ktorého sa maloletý bude nachádzať v starostlivosti a odovzdá maloletého prostredníctvom jeho otca v čase skončenia styku v mieste bydliska toho z rodičov, ktorý bude mať maloletého následne v starostlivosti. Stará matka je oprávnená stýkať sa s maloletým každý páry rok v mieste jej bydliska v čase poslednej decembrovej nedele od 18.00 hod. do nasledujúcej nedele do 18.00

hod. s tým, že maloletého preberie prostredníctvom jeho otca v čase začiatku styku v mieste bydliska rodiča, u ktorého sa maloletý bude nachádzať v starostlivosti a odovzdá maloletého prostredníctvom jeho otca v čase skončenia styku v mieste bydliska toho z rodičov, ktorý bude mať maloletého následne v starostlivosti. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 7.3.2018 pripustil zmenu návrhu. Otec maloletého s návrhom starej matky súhlasil, matka maloletého a kolízny opatrovník navrhli návrh starej matky zamietnuť.

4. Skutočný stav súd prvej inštancie posúdil podľa ust. § 25 ods. 5 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „zákon o rodine“) a rozhodol, že návrh starej matky ako nedôvodný zamietla, pretože neboli naplnené hmotnoprávne podmienky citovaného ustanovenia, a to s prihliadnutím tak na záujem dieťaťa, ako aj na pomery v rodine.

5. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie stará matka z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a ust. § 62 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) a navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že je oprávnená stretávať sa s maloletým každoročne v čase letných prázdnin v trvaní štyroch týždňov v mieste jej bydliska tak, že v párnom roku od prvej augustovej nedele od 18.00 hod. do nedele po štyroch týždňoch do 18.00 hod., v nepárnom roku od prvej júlovej nedele od 18.00 hod. do nedele po štyroch týždňoch do 18.00 hod. s tým, že maloletého preberie prostredníctvom jeho otca v čase začiatku styku v mieste bydliska rodiča, u ktorého sa maloletý bude nachádzať v starostlivosti a odovzdá maloletého prostredníctvom jeho otca v čase skončenia styku v mieste bydliska toho z rodičov, ktorý bude mať maloletého následne v starostlivosti. Stará matka je oprávnená stýkať sa s maloletým každý párný rok v mieste jej bydliska v čase poslednej decembrovej nedele od 18.00 hod. do nasledujúcej nedele do 18.00 hod. s tým, že maloletého preberie prostredníctvom jeho otca v čase začiatku styku v mieste bydliska rodiča, u ktorého sa maloletý bude nachádzať v starostlivosti a odovzdá maloletého prostredníctvom jeho otca v čase skončenia styku v mieste bydliska toho z rodičov, ktorý bude mať maloletého následne v starostlivosti. Z vykonaného dokazovania je nesporné, že maloletý má k nej vrúcny vzťah a túži stretávať sa s ňou. Napriek tomu súd prvej inštancie považoval jej návrh za nedôvodný, pričom dôvodom na takéto posúdenie bol názor súdu, že maloletý sa s ňou stretáva aj v súčasnosti v čase, keď je v rámci predbežnej úpravy nariaďujúcej striedavú starostlivosť v osobnej starostlivosti svojho otca. Takýto dôvod na zamietnutie návrhu je však v rozpore s právnym názorom vysloveným v uznesení Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30.11.2017, sp. zn. 7CoP 100/2017, z ktorého jasne vyplýva, že v prípade styku maloletého s inými osobami nemá byť tento čas styku upravený tak, aby bol na úkor výlučne jedného z rodičov. Súd prvej inštancie na tomto skutkovom závere, teda že maloletý sa so starou matkou stretáva v čase, keď je v starostlivosti otca, založil svoj zamietavý rozsudok. Dôsledok tohto rozhodnutia je teda taký, že pokiaľ sa maloletý chce stretávať so svojou starou matkou z otcovej strany, môže k týmto stretnutiam dôjsť výlučne v čase, keď je v starostlivosti otca. Pre takýto záver však nebol v konaní zistený žiaden skutkový podklad a neodôvodňuje ho ani platná právna úprava. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia uvádza viaceré navzájom si protirečiacie konštatovania, a síce tie, že stará matka sa s maloletým stretáva v čase a teda na úkor osobnej starostlivosti otca, na strane druhej poukazuje na skutočnosť, že matka v priebehu konania deklarovala v rámci urovnania rodinných vzťahov a konfliktov aj bez rozhodnutia súdu umožniť starej matke stretávať sa s maloletým. Súd prvej inštancie však nevzal do úvahy skutočnosť, vyplývajúcu z vykonaného dokazovania, že od 14.4.2016, kedy stará matka podala návrh, do vynesenia rozsudku súdu prvej inštancie sa nestalo ani raz, že by matka maloletého v súlade so svojimi deklaráciami umožnila starej matke stretnúť sa s maloletým v čase, keď ona zabezpečovala osobnú starostlivosť o syna. Táto skutočnosť nepochybne vyplýva z výpovede otca a ani matka nepredložila ani neoznačila v konaní žiaden dôkaz o tom, že by počas takmer dvoch rokov nielen deklarovala svoju ochotu, ale reálne umožnila v čase svojej osobnej starostlivosti starej matke sa stretnúť s maloletým Y. a podieľať sa na jeho výchove, naopak, z výpovede otca vyplynulo, že aj v situácii, keď stará matka bola na Slovensku a maloletý bol v starostlivosti matky, táto neumožnila maloletému sa so starou matkou ani len rozlúčiť pred jej odchodom. Keďže súd je povinný rozhodovať na základe skutočného stavu veci, bolo jeho povinnosťou vysporiadať sa s týmito zisteniami a pri rozhodovaní na ne prihliadať. Skutočný stav veci je tvorený skutočnosťami existujúcimi v čase rozhodovania súdu a nie vyhláseniami účastníkov konania o ich zámeroch, osobitne nie vtedy, ak tieto vyhlásenia účastníkov nijako nezodpovedajú konaniu tých istých účastníkov do vydania rozhodnutia. V predmetnej veci súd výsluchom maloletého nepochybne zistil, že má k starej matke vzťah a túži s ňou tráviť čas. Rovnako zistil, že vzhľadom na komplikované vzťahy tak medzi rodičmi, ako aj medzi

matkou a starou matkou maloletého, nie je možné predpokladať a očakávať, že styk bude prebiehať v súlade s vôľou maloletého, ak bude závislý na súhlase matky v čase, keď je v jej osobnej starostlivosti. Je nesporné, že rozhodnutie súdu vo veciach maloletých detí musí zohľadniť vôľu dieťaťa, ale samotné rozhodnutie nemusí byť zakaždým a výlučne len určitou formou reprodukcie tejto vôle. Ak sa súd mieni vo svojom rozhodnutí odchyliť takým zásadným spôsobom ako to urobil súd prvej inštancie od prejavenej vôle maloletého, potom by rozhodnutie súdu malo obsahovať presvedčivé dôvody, poukazujúce na to, že práve takýmto nerešpektovaním vôle maloletého dieťaťa bude lepšie ako opačným postupom zabezpečený jeho najlepší záujem. V napadnutom rozhodnutí však takéto presvedčivé a zároveň logické dôvody nemožno nájsť. Vzhľadom na vyššie uvedené stará matka navrhuje, aby odvolací súd rozhodol o jej odvolaní tak, ako to uviedla vo svojom odvolacom návrhu.

6. Otec vo vyjadrení k odvolaniu starej matky uviedol, že sa s ním stotožňuje a súhlasí vo všetkých bodoch. Je rovnakého názoru ako stará matka v tom, že úprava styku starej matky s vnukom nebude nikdy umožnená, pokiaľ o nej nerozhodne samotný súd. Opakované, no neúspešné pokusy o dohodu s matkou maloletého a jej nenaplnená verbálna snaha preukázať ochotu ohľadom umožnenia styku maloletého s jeho starou matkou, ktoré sa preukázali aj na súdnych pojednávaniach, sú toho jasným ukazovateľom.

7. Matka vo vyjadrení k odvolaniu starej matky uviedla, že sa s napadnutým rozsudkom stotožňuje. Je toho názoru, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, správne zistil skutkový stav a vo veci na základe takto zisteného skutkového stavu rozhodol. Súd sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré stará matka uvádza vo svojom odvolaní. Stotožňuje sa s napadnutým rozsudkom aj v tom, že súd s poukazom na ust. § 25 ods. 5 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „zákon o rodine“) je toho názoru, že neboli naplnené hmotnoprávne podmienky na úpravu styku starej matky s maloletým s prihliadnutím na záujem maloletého a pomery v rodine. Má za to, že v konaní sa realizácia styku maloletého so starou matkou preukázala, čo na pojednávaniach potvrdili otec dieťaťa i stará matka. Naposledy bola stará matka s vnukom počas jarných prázdnin v roku 2018, ktoré strávil na Mallorke. V roku 2017 videla stará matka svojho vnuka približne štyrikrát osobne. V konaní sa takisto preukázalo, že stará matka okrem osobných stretnutí pravidelne komunikuje s vnukom aj telefonicky a prostredníctvom internetu, či služby Skype. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že stará matka sa podieľa na výchove svojho vnuka a hrá dôležitú úlohu v jeho živote aj bez toho, aby bolo nutné upravovať styk starej matky s vnukom. Nestotožňuje sa s názorom starej matky, ktorá vo svojom odvolaní vytyka súdu prvej inštancie, že dôvodom na zamietnutie jej návrhu je tá skutočnosť, že maloletý Y. sa s ňou stretáva aj v súčasnosti a to v čase, keď je v rámci predbežnej úpravy nariaďujúcej striedavú starostlivosť v osobnej starostlivosti otca, pričom je to podľa názoru starej matky v rozpore s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30.11.2017, sp. zn. 7CoP 100/2017. V prvom rade chce poukázať na to, že samotný návrh ako aj dôvody odvolania starej matky sú výslovne účelové v snahe docieľiť to, aby otec maloletého počas letných prázdnin mohol s ním tráviť nepretržite štyri týždne bez toho, aby rovnaký čas mala aj matka. Dokazuje to aj vyjadrenie otca maloletého na pojednávaní dňa 23.1.2017, kde uviedol, že počas celého obdobia styku maloletého so starou matkou by bol prítomný aj on. Vyplýva to aj zo samotného odvolacieho návrhu starej matky, ktorá si maloletého bude preberať prostredníctvom jeho otca. Z odvolacieho návrhu ďalej vyplýva, že maloletý by bol so svojím otcom nepretržite jeden mesiac u starej matky na Mallorke, čo predstavuje polovicu prázdnin, a po tomto období bude maloletý v týždennej striedavej starostlivosti rodičov. V konečnom dôsledku by matka nemohla so synom tráviť plnohodnotne letné prázdniny ani s ním plánovať letnú dovolenku na dobu dlhšiu ako jeden týždeň. Má za to, že takouto úpravou styku medzi starou matkou a maloletým Y. by dochádzalo k narušeniu rovnováhy pri úprave styku oboch rodičov s maloletým, keďže podľa jej názoru má právo na rovnaké trávenie času so synom počas letných prázdnin ako otec a odvolací návrh starej matky by to veľmi výrazne narušil. Z uvedeného vyplýva, že odvolací návrh starej matky je v rozpore s citovaným uznesením Krajského súdu v Košiciach. Poukázala aj na to, že maloletý Y. má aj druhú starú matku, ktorá sa so svojím vnukom môže stretávať iba v čase, keď ona zabezpečuje osobnú starostlivosť o syna, keďže jeho otec neumožňuje druhej starej matke stretávať sa s maloletým, keď osobnú starostlivosť o syna zabezpečuje on. K tvrdeniu uvádzanému starou matkou v odvolaní, že v priebehu dokazovania deklarovala svoju ochotu umožniť stretávanie starej matky s maloletým aj v čase, keď je v jej osobnej starostlivosti, no až do rozhodnutia súdu sa tak ani raz nestalo, poznamenáva, že nemá problém umožniť starej matke styk s maloletým. Vzhľadom na súčasné vzťahy medzi ňou a otcom dieťaťa nemá vedomosť o tom, kedy sa stará matka nachádza na Slovensku, pričom od jej predmetného vyjadrenia do dnešného dňa ju stará matka sama ani prostredníctvom otca ani raz nepožiadala, že by

sa chcela stretnúť s vnukom v čase, keď je v jej osobnej starostlivosti. V prípade, ak by tak urobila, nemá dôvod nevyhovieť starej matke, aby sa stretla so svojim vnukom, dokonca na pojednávaní v roku 2017 súhlasila, aby otec i stará matka mohli nerušene tráviť jeden celý mesiac počas letných prázdnin s maloletým a následne bude mať aj ona možnosť so synom tráviť rovnaký mesačný čas. S týmto návrhom otec ani stará matka nesúhlasili. V závere svojho vyjadrenia matka poukázala, že na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 18P/129/2014 prebieha konanie vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému Y., ktoré nie je skončené a v rámci ktorého budú upravené aj letné prázdniny. Je toho názoru, že najspravodlivejšie riešenie je najskôr upraviť práva a povinnosti rodičov k maloletému dieťaťu a v rámci toho upraviť styk dieťaťa s rodičmi tak, aby mohol ísť maloletý so svojim otcom počas letných prázdnin k starej matke a zároveň tráviť letné prázdniny aj s ňou v rovnakom rozsahu. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhuje, aby odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

8. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu starej matky uviedol, že zotrváva na doterajších písomných ako aj ústnych vyjadreniach a v odvolacom konaní navrhuje rozhodnúť na základe dostupných dôkazných materiálov s poukazom na najlepší záujem dieťaťa.

9. Stará matka sa k vyjadreniam otca, matky a kolízneho opatrovníka nevyjadřila.

10. Podľa ust. § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadřil žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

14. Podľa § 25 ods. 5 zákona o rodine, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia odsekov 1 až 4 sa použijú primerane.

15. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, účastníkom konania (§ 362 CSP a § 7 CMP), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu podľa § 65 a 66 CMP a podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

16. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza i zo správneho právneho posúdenia veci. Keďže aj odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 CSP odvolací súd podľa § 387 ods. 2 CSP konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje, nepovažujúc za potrebné ich opakovať.

17. Úprava stretávania maloletého dieťaťa s blízkymi osobami v zmysle § 25 ods. 5 zákona o rodine je možná, pokiaľ sa blízke osoby dieťaťa s rodičom, resp. rodičmi dohodnú na stretávaní s dieťaťom. Podľa ust. § 116 OZ blízkou osobou je príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú

utrpeľa jedna z nich, druhá dôvodne pociťovala ako vlastnú ujmu. Súd je oprávnený o otázke stretávania dieťaťa s blízkymi osobami rozhodovať len vtedy, ak nie je možné upraviť styk dohodou, pričom musia byť kumulatívne splnené dve podmienky, a síce ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine. Blízke osoby však nemajú zákonné právo na styk s maloletým dieťaťom na rozdiel od rodičov maloletého dieťaťa, súd však môže vziať do úvahy záujem dieťaťa a konkrétne pomery v rodine a upraviť styk aj s blízkymi osobami, vždy však pôjde o výnimočné prípady. Táto výnimočnosť je vyjadrená aj tým, že citované ustanovenie nemá kogentnú povahu a súdu z dikcie zákona vyplýva len možnosť, nie povinnosť upraviť styk blízkych osôb s maloletým dieťaťom. Vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti je prioritou záujem dieťaťa, ktorý si nemožno zamieňať so subjektívnymi predstavami rodičov, či blízkych osôb o spôsobe a podmienkach ich výchovného pôsobenia. Treba uviesť, že posúdenie najlepšieho záujmu dieťaťa nie je skutkovou otázkou, ale právnym posúdením veci. Je nepochybne v záujme maloletého dieťaťa mať styk aj so starou matkou, ale pomery v rodine v súčasnosti neodôvodňujú úpravu tohto styku súdnym rozhodnutím. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že nie sú splnené hmotnoprávne podmienky na vyhoviecie návrhu starej matky. K odvolacím námietkam starej matky odvolací súd dodáva, že v odvolaní neuviedla žiadne nové podstatné skutočnosti, ktoré by spochybňovali závery súdu prvej inštancie a mali tak za následok iné, pre ňu priaznivejšie rozhodnutie, pričom jej argumentácia je totožná s argumentáciou v konaní na súde prvej inštancie, s ktorou sa súd precízne vysporiadal. V prípade rozhodovania súdu o úprave styku rodiča s dieťaťom je potrebné vychádzať zo zásady, že rodič má právo na to, aby s dieťaťom strávil polovicu voľného času. Úprava stretávania oprávneného rodiča s dieťaťom pod štandardný rozsah je vždy obmedzením styku rodiča s dieťaťom, pričom ide o výnimočné riešenie a vážny zásah do výkonu rodičovských práv a povinností a môže byť odôvodnený len závažnými okolnosťami, pričom stará matka v návrhu ani v odvolaní takéto okolnosti nepreukázala. Samotná okolnosť, že stará matka sa stretáva s maloletým len v čase, keď je v osobnej starostlivosti otca, sama o sebe nestačí na to, aby odôvodňovala takýto vážny zásah do rodičovských práv. Matka maloletého v priebehu konania na súde prvej inštancie aj vo vyjadrení k odvolaniu poukazovala na to, že stretávaniu syna so starou matkou nebráni a sama iniciatívne navrhla otcovi úpravu styku s maloletým počas letných prázdnin v rovnakom rozsahu, ako navrhovala stará matka. Obsahom spisu je preukázané, že konanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému, vedené na Okresnom súde Košice I (sp. zn. 18P/129/2014), doposiaľ nie je právoplatne skončené a maloleté dieťa je zverené do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov v týždňových intervaloch na základe predbežného opatrenia zo dňa 29.6.2015, sp. zn. 8CoP 242/2015, a v rámci tohto konania bude súd rozhodovať aj o úprave styku rodičov s maloletým počas školských prázdnin.

18. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).